

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Martiny Kůchlerové, Ph.D., a Mgr. Heleny Konečné ve věci

žalobce: **Ing. M. Ž.**
zastoupený JUDr. Milanem Zápotočným, advokátem,
sídlem Telečská 7, 586 01 Jihlava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. května 2024, č. j. KUJI 50335/2024, sp. zn. OUP 155/2024 Ši,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 23. května 2024, č. j. KUJI 50335/2024, sp. zn. OUP 155/2024 Ši, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč k rukám jeho zástupce, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou u zdejšího soudu dne 20. 6. 2024 se žalobce domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým zamítl jeho odvolání a potvrdil usnesení

Městského úřadu Havlíčkův Brod (dále také jen „Stavební úřad“) ze dne 11. 12. 2023, č. j. MHB_ST/4/2022/Ku.

2. Uvedeným usnesením Stavební úřad zastavil dle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „správní řád“), řízení zahájené dne 2. 11. 2021 na základě žádosti žalobce o dodatečné povolení stavby označené jako: „*opěrná zeď, schodiště, skleník*“ na pozemku p. č. XA v k. ú. xx.

II. Obsah žaloby a jejího doplnění

3. Žalobce uvedl, že je skutečností, že mu byla doručena výzva Stavebního úřadu ze dne 8.8.2023, č. j. MHB_ST/4/2022/Ku (dále také jen „Výzva“), kterou žalobce vyzval, aby svou žádost nejpozději do 6.10.2023 doplnil o tyto údaje a podklady:

1. Dokumentaci předloženou k dodatečnému povolení stavebního záměru doplnit tak, aby byl zřejmý rozsah terénních úprav, zda se jedná o nepovolené terénní úpravy či o terénní úpravy v rozporu s povolením stavebního úřadu. Textovou i grafickou část doplnit o údaje o terénních úpravách.

2. Do dokumentace k dodatečnému povolení stavebního záměru doplnit údaje o kotvení skleníku do opěrné stěny sousedů a v případě, že je skleník tedy kotven do této zdi doložit souhlasy vlastníků této opěrné zdi.

4. Závěr o zastavení řízení byl prvostupňovým rozhodnutím opřen o nesplnění bodu č. 2 shora uvedené výzvy.
5. Žalobce je však přesvědčen, že ani bod č. 2 Výzvy nelze mít za nesplněný. Žalobce k němu Stavebnímu úřadu předložil souhlas vlastníků (manželů P.) sousedního pozemku (opěrné zdi) s umístěním skleníku ve smyslu § 184a zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v rozhodném znění (dále jen „stavební zákon“). Tento souhlas se zcela nepochybně vztahuje též na kotvení skleníku. Z plánu, který je k souhlasům s umístěním skleníku přiložen, vyplývá, že skleník bude umístěn v těsné blízkosti opěrné zdi, resp. že se jí bude dotýkat. Je tedy z nákresu zřejmé, že opěrná zeď bude využita ke kotvení, k čemuž se tedy také vztahuje udělený souhlas.
6. Žalovaný zásadně pochybil, pokud se v rozhodnutí ztotožnil se závěrem, že souhlas manželů P. neobsahuje informaci o tom, že bude skleník kotven do jejich opěrné stěny, ale pouze souhlas s umístěním stavby, a ještě že tento souhlas vzali manželé P. zpět. Dle názoru žalobce zpětvzetí tohoto souhlasu nebylo z podstaty věci možné a přípustné. Tím spíše v situaci, kdy stavba je již postavena a souhlas byl udělen před jejím započítím. Nic na tom nemůže změnit ani fakt, že nový stavební zákon (zákon č. 283/2001 Sb.) nemožnost zpětvzetí souhlasu stanovuje výslovně (§ 187 odst. 2). Zcela zjevně nový stavební zákon pouze výslovně stanovuje to, co je i tak nepochybné, a z tohoto ustanovení tedy nelze dovozovat, že by podle stávajícího stavebního zákona bylo možné vzít souhlas zpět.
7. Žalovaný v napadeném rozhodnutí navíc oproti Stavebnímu úřadu argumentuje tím, že souhlas nebyl učiněn na situačním výkresu. Souhlas je datován dnem 26.5.2019 a skleník fakticky na místě samém stojí od prosince roku 2019. Za této situace, kdy manželé P. nejenže předem písemně stavbu skleníku odsouhlasili, ale navíc jim několik let nijak nevadil, je přepjatým formalismem požadovat doložení souhlasu v té podobě, že podpis je na situačním výkresu. Navíc situační výkres je k souhlasu přiložen, a je proto zjevné, že manželé P. věděli, jak bude situace na místě vypadat. Proto také souhlas udělili. Rovněž je

v této situaci přepjatým formalismem požadovat, aby bylo v souhlasu výslovně uvedeno, že se vztahuje i na kotvení skleníku do opěrné stěny. Žalovaný také pochybil, pokud neakceptoval žalobcův důkazní návrh, aby byly vyžádány doklady o vzdělání manželů P., kteří coby stavební inženýři museli vědět, jak bude situace na místě vypadat, a museli si být vědomi toho, že skleník bude kotven do jejich zdi. Už jen opomenutí tohoto důkazního návrhu dle žalobce odůvodňuje zrušení rozhodnutí.

8. Dále žalobce vyjádří podiv, že ve vztahu ke schodišti a opěrné zdi od něj Stavební úřad žádný souhlas nepožadoval. Přesto však řízení zastavil jako celek, tj. i ve vztahu ke schodišti a opěrné zdi žalobce, ačkoliv k těmto dvěma stavbám zjevně žádný souhlas dle názoru Stavebního úřadu a žalovaného potřeba nebyl a též všechny ostatní podmínky pro jejich dodatečné povolení byly splněny. Je proto dle žalobce nepochopitelné, proč Stavební úřad nerozhodl o částečném zastavení řízení ve vztahu ke skleníku a dodatečně nepovolil stavbu schodiště a opěrné zdi. Žádost o dodatečné povolení byla dne 2.11.2021 podána ve vztahu ke skleníku, schodišti i opěrné zdi žalobce, a není proto pochyb o tom, že bylo možné rozhodnout o jednotlivých stavbách odděleně.
9. Dále žalobce poukázal na to, že Stavební úřad požadoval souhlas s kotvením v době, kdy již sám podle svých slov věděl, že manželé P. souhlas vzali zpět. Takový postup považoval za nelogický.
10. K otázce souhlasu manželů P. z 26. 5. 2019 ještě žalobce doplnil, že na základě něho bylo rozhodnuto o povolení výjimky, a to rozhodnutím Městského úřadu Havlíčkův Brod, stavebního úřadu ze dne 19.7.2022, č. j. MHB_ST/537/2022/Ku, které je v právní moci. Zjevně je tedy souhlas dostačující.
11. Nadto jde v případě stavby skleníku o stavbu zcela nepodstatnou a nikoho neohrožující. Z jejího umístění pod opěrnou zdí je zjevné, že ani nemůže sousedům v ničem vadit. Naproti tomu stojí stavba opěrné zdi manželů P., která je nebezpečná a znehodnocuje žalobcův pozemek.
12. Žalobce dále poukázal na nerovnováhu v postupu a rozhodování Stavebního úřadu ve vztahu k němu a manželům P.. Opakovaně totiž uváděl dle něho zásadní skutečnost a sice, že existuje rozhodnutí Městského úřadu v Havlíčkově Brodě, stavebního úřadu ze dne 13.3.2014, č. j. ST/1349/2013/Ve, o dodatečném povolení změny využití území a stavby, které stanoví, jak má vypadat hranice mezi jeho pozemky a pozemky manželů P.. Toto rozhodnutí považuje za akt veřejnoprávní ochrany vlastnického práva obou sousedů. Mělo by tedy být dle ustanovení § 73 odst. 2 správního řádu závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány, tedy i pro stavební úřady obou stupňů. Ty je však nerespektují, protože přes jeho existenci Stavební úřad zkolaudoval stavbu rodinného domu manželů P. a ještě navíc jim povolil stavbu opěrné zdi (proti tomu byla také žalobcem podána správní žaloba, řízení je vedeno Krajským soudem v Hradci Králové pod sp. zn. 30 A 27/2024).
13. Stavební úřad navíc žalobci dle jeho mínění přidělil roli stěžovatele, který skrze stavební řízení řeší osobní spory. Tím zcela jednoznačně ztratit nestrannost, čemuž také odpovídají jako rozhodnutí. Žalovaný pak zjevně tento postoj převzal. Když na nerovný přístup žalobce poukazoval, ať již v rámci odvolání nebo námitky podjatosti, nebyl vyslyšen, a to ani žalovaným po odvolání proti rozhodnutí o námitce podjatosti.
14. Navrhl proto, aby krajský soud žalobou napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

15. Ve svém vyjádření k žalobě žalovaný v podstatě v reakci na jednotlivé žalobní body zopakoval podstatu příslušných pasáží odůvodnění napadeného rozhodnutí.
16. Navrhl proto žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního s. ř. s. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. O věci samé soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť s tímto postupem oba účastníci řízení výslovně souhlasili. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
18. Krajský soud se bude nejprve věnovat těm námitkám, které důvodnými neshledal. Ve shodě se stavebními úřady obou stupňů předně konstatuje, že souhlas manželů P. z 26. 5. 2019 není souhlasem ve smyslu dle § 184a stavebního zákona. V bodě 2. Výzvy požadoval Stavební úřad po žalobci, aby v případě, že skleník je kotven do opěrné zdi manželů P., doložil jejich souhlas s takovým stavebním řešením. Ten předložil zmiňovaný souhlas z 26. 5. 2019, jehož přílohou je situační náčrt. Manželé P. tehdy souhlasili s umístěním skleníku na pozemku p. č. XA v k. ú. xx s tím, že skleník bude umístěn v těsné blízkosti hranice pozemku (s odkazem na náčrt). Z obsahu tohoto souhlasu neplyne, že by manželé P. souhlasili s tím, aby skleník byl zakotven do jejich opěrné zdi. Takové technické řešení neplyne ani ze zmiňovaného náčrtu.
19. Skutečnost, že skleník je do opěrné zdi skutečně zakotven (pomocí 12 ks závitových tyčí), vyplynula nesporně až z Doplnění dokumentace ověřené Ing. T. J., kterou žalobce předložil Stavebnímu úřadu v reakci na Výzvu dne 6. 10. 2023. K takovém technickému řešení skleníku manželé P. nikdy souhlas nedali.
20. Jejich souhlas z 26. 5. 2019 tak není souhlasem ve smyslu § 184a stavebního zákona ani po stránce materiální (není souhlasem vlastníků s ukotvením skleníku do jejich opěrné zdi), ani po stránce formální (není vyznačen na situačním výkresu nebo projektové dokumentaci, které by zobrazovaly reálnou podobu skleníku, tedy jeho zakotvení do opěrné zdi sousedů).
21. Za této situace považuje krajský soud za zcela bezpředmětnou polemiku o tom, zda manželé P. mohli dle stavebního zákona souhlas z 26. 5. 2019 vzít zpět či nikoliv. Hledat odpověď na tuto otázku už s ohledem na shora učiněný závěr není vůbec důležité.
22. Zcela irelevantní je námitka žalobce, že manželé P. z titulu svého vzdělání, coby stavební inženýři, mohli a měli o zakotvení skleníku do jejich zdi vědět. Tato skutečnost je pro posouzení (ne)existence jejich souhlasu se zakotvením skleníku do opěrné zdi nerozhodná. Stavební úřady tedy nepochybily, pokud nepodvedly žalobcem navrhovaný důkaz o jejich vzdělání. Jak uvedl žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí a jak plyne z obsahu správního spisu, ještě v podání ze dne 21. 3. 2023 žalobce tvrdil, že skleník je o předmětnou zeď toliko opřen. Teprve z Doplnění dokumentace ověřené Ing. Tomášem Javůrkem, kterou žalobce předložil Stavebnímu až na základě Výzvy dne 6. 10. 2023, bylo postaveno najisto, že tomu tak není.

23. Stavební úřad rovněž nepochybil, pokud ve Výzvě vyzýval žalobce, aby pro případ, že je skleník zakotven do zdi sousedů, předložil jejich souhlas, když věděl, že souhlas ze dne 26. 5. 2019 vzali manželé P. zpět, jak mu vytýkal žalobce. Tento postup Stavebního úřadu byl totiž zcela v žalobcův prospěch. Jistěže Stavební úřad v okamžiku vydání Výzvy věděl o zpětvzetí daného souhlasu, ale za prvé – neměl v tu dobu postaveno najisto, zda je skleník do zdi skutečně zakotven či nikoliv (tedy zda souhlasu bude vůbec třeba), za druhé – dal tím žalobci možnost, aby si potřebný nový souhlas manželů P. s daným stavebním řešením skleníku ve stanovené lhůtě opatřil. Tím jakkoliv nedošlo k porušení procesních práv žalobce, naopak byla mu dána šance, aby případnou absenci relevantního souhlasu vlastníka dle § 184a stavebního zákona zhojil.
24. Pro vydání rozhodnutí, kterým byla žalobci udělena výjimka z z odstupových vzdáleností pro stavbu skleníku dle § 25 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb., nebyla existence souhlasu manželů P. relevantní. Z udělení výjimky tedy nelze vyvozovat žádné závěry stran náležitostí jejich souhlasu z 26. 5. 2019, jak se mylně domnívá žalobce.
25. Bez relevance je pak žalobcův odkaz na rozhodnutí ze dne 13. 3. 2014. č. j. ST/1349/2013/Ve. Zeď manželů P. byla dodatečně povolena v samostatném stavebním řízení, které nelze s projednávanou věcí slučovat. Totéž platí stran žalobcovy námitky, že jejich zeď, na rozdíl od jeho skleníku, není stavbou bezpečnou.
26. Obecné polemika žalobce o nerovnováze v postupu Stavebního úřadu ve vztahu k němu a manželům P., resp. tedy o nestrannosti Stavebního úřadu, nemůže být soudem brána v potaz. O všech námitkách podjatosti pověřených úředních osob vznesených žalobcem totiž bylo v průběhu stavebního řízení řádně rozhodnuto, tato rozhodnutí jsou v právní moci. V žalobě pak žalobce s žádnými relevantními tvrzeními, která by byla způsobilá uvedené závěry jakkoliv zpochybnit, nepřišel. Že mu Stavební úřad přidělil roli kverulanta, je pouze žalobcův subjektivní názor či pocit, se kterým se krajský soud po seznámení se s obsahem správního spisu ztotožnit nemůže.
27. Žalovaný také přezkoumatelným způsobem žalobci objasnil, proč nepožadoval předložení souhlasů dle § 184a také stran schodiště a opěrné zdi (viz třetí odstavec na str. 6 napadeného rozhodnutí). S těmito závěry se soud ztotožňuje, a proto na ně plně odkazuje.
28. Totéž se bohužel žalovanému nepovedlo u žalobcovy námitky, proč nebylo řízení o dodatečném povolení stavby zastaveno pouze částečně, ohledně skleníku, a nepokračovalo se v něm ohledně schodiště a opěrné zdi.
29. V odůvodnění napadeného rozhodnutí k tomu žalovaný uvedl, že předmět řízení o žádosti o dodatečném povolení stavby je ve výhradní dispozici žalobce. Ten nemůže žádat o dodatečné povolení staveb, o kterých není vedeno řízení o jejich odstranění. Je pouze na něm, zda požádá o dodatečné povolení všech staveb či pouze některých. Stavební úřad tedy projednal žádost v rozsahu tak, jak byla odvolatelem podána 2. 11. 2021 – zpřístupnění zahrady a skleníku.
30. Toto odůvodnění považuje soud za zcela nepřezkoumatelné a s ohledem na obsah správního spisu i za dosti nejasné.
31. Předně – sám žalovaný v napadeném rozhodnutí (poslední odstavec na str. 2) uvedl, že dne 4. 10. 2021 oznámil Stavební úřad žalobci zahájení řízení o odstranění stavby opěrné zdi, schodiště a skleníku na pozemku p. č. XA v k. ú. xxx. Z obsahu správního spisu soud ověřil, že žalobce dne 2. 11. 2021 podal v reakci na to žádost o dodatečné povolení stavby

s tím, že stavební záměr označil takto: *Zpřístupnění zahrady a skleník na pozemku p. č. XA v k. ú. xxx.*

32. V oznámení o zahájení řízení a pozvání k ústnímu jednání ze dne 30. 8. 2022 Stavební úřad uvedl, že předmětem žádosti o dodatečné povolení stavby byly „*opěrná zeď, schodiště, skleník, terénní úpravy*“ (ty později z předmětu řízení vypadly). A následně podrobně popsal, co Stavba obsahuje – opěrná stěna, venkovní jednoramenné ocelové schodiště, skleník (v podrobnostech viz uvedené oznámení). Ve všech dalších svých úkonech Stavební úřad vždy označoval předmět řízení (tedy dodatečně povolovanou stavbu) jako „*opěrná zeď, schodiště, skleník*“. Včetně rozhodnutí o dodatečném povolení stavby ze dne 31. 1. 2023, č. j. MHB_ST/4/2022/Ku (které bylo ovšem žalovaným zrušeno) či v nyní přezkoumávaném usnesení o zastavení řízení ze dne 11. 12. 2023, č. j. MHB_ST/4/2022/Ku.
33. S ohledem na absenci souhlasu manželů P. dle § 184a stavebního zákona (viz shora), kdy tento nedostatek žádosti žalobce neodstranil ani přes Výzvu, ve které byl řádně poučen o důsledcích jejího nesplnění, tak Stavební úřad postupoval plně v souladu s § 66 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, pokud řízení o dodatečném povolení stavby skleníku zastavil. Přezkoumatelným způsobem však dle krajského soudu neodůvodnil, proč nepokračoval v řízení o dodatečném povolení stavby schodiště a opěrné zdi. Za prvé – i ohledně nich zahájil řízení o odstranění stavby, žalobce tedy mohl požádat o jejich dodatečné povolení. Za druhé – od samého počátku řízení o dodatečném povolení stavby až do jeho zastavení je Stavební úřad považoval (vedle skleníku) za předmět řízení. A to při znalosti obsahu žalobcovy žádosti o dodatečné povolení stavby ze dne 2. 11. 2021. Proč ale zastavuje řízení i ohledně nich, ve svém usnesení nijak neodůvodnil.
34. Ve svém shora citovaném odůvodnění dané problematiky žalovaný (navíc v podstatě pouze implicitně) toliko naznačil, že stran předmětu řízení vyšel z dikce žalobcovy žádosti, v níž označil stavební záměr jako *Zpřístupnění zahrady a skleník na pozemku p. č. XA v k. ú. xxx.* Tedy jakoby se (zřejmě) snažil říci, že schodiště a opěrná zeď předmětem daného řízení nebyly. To je ale v rozporu s obsahem správního spisu, včetně postupu stavebních úřadů obou stupňů v průběhu celého řízení. Ostatně zpřístupněním zahrady žalobce mohl rozumět právě dodatečné povolení stavby schodiště a opěrné zdi. Pokud měly stavební úřady právní či stavebně relevantní důvody pro to, že po zastavení řízení o dodatečném povolení stavby skleníku nelze pokračovat v řízení o dodatečném povolení stavby schodiště a opěrné zdi, měly je přezkoumatelným způsobem vyjavit a odůvodnit. To se však nestalo.
35. Zastavení řízení o dodatečném povolení staveb schodiště a opěrné zdi přitom do veřejných subjektivních práv žalobce zasahuje naprosto zásadním způsobem, neboť s ohledem na judikaturu správních soudů je lhůta k podání žádosti o dodatečné povolení stavby stanovená v § 129 odst. 2 stavebního zákona lhůtou procesní propadnou (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2023, č. j. 3 As 260/2020-42).
36. Vypořádání se s touto odvolací námitkou žalobce tak soud považuje za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Proto mu nezbylo, než pro uvedenou vadu řízení dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. žalobou napadené rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení, aby v něm uvedenou vadu řízení napravil.
37. Přestože uvedenou vadou trpí také prvoinstanční rozhodnutí, ponechal soud na zvážení žalovaného, jaký další procesní postup ve věci zvolí, tedy zda vytknutou vadu zrušeného

žalovaného rozhodnutí odstraní v dalším řízení on sám, neboť dle judikatury správních soudů činí rozhodnutí správních orgánů jeden celek (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2008, č. j. 2 As 20/2008 – 73, a ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013 – 25), nebo zda bude považovat za vhodnější jiné procesní řešení.

V. Náklady řízení

38. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla úspěch strana žalující, má proto právo na přiznání náhrady důvodně vynaložených nákladů.
39. Žalobce uhradil soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč.
40. Zástupce žalobce učinil ve věci 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby) po 3 100 Kč (srovnej § 11 odst. 1 písm. a/ a d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., dále § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 citované vyhlášky). Rovněž má právo na náhradu režijních paušálů za 2 úkony právní služby po 300 Kč. Odměna za právní zastoupení tak činí 6 800 Kč.
41. Úkonem právní pomoci neshledal soud podání žalobce ze dne 10. 7. 2024 a 6. 8. 2024. V prvním z nich vyjádřil souhlas s projednáním věci bez nařízení jednání a stručně žalobu doplnil. Ve druhém z nich stručně reagoval na vyjádření žalovaného k žalobě. Ani v jednom případě se však nejednalo o tvrzení významná pro posouzení důvodnosti žaloby.
42. Zástupce žalobce je registrován jako plátce DPH. Náklady soudního řízení proto dále představuje 21 % DPH z odměny a náhrad ve výši 1 428 Kč.
43. Celkem tedy činí důvodně vynaložené náklady řízení na straně žalobce 11 228 Kč.
44. Proto krajský soud zavázal žalovaného povinností žalobci prokázané náklady řízení uhradit k rukám jeho zástupce, který je advokátem (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 8. srpna 2024

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: R. V.

